

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatei Cortac Elena, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 23 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Cortac Elena Ion, născută la 29.05.1981, originară și domiciliată în s. Gălești, r-nul Strășeni.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 12.10.2015-23.03.2016;

instanța de apel: 18.04.2016-11.05.2016.

instanța de recurs: 03.08.2016 - 14.12.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 23 martie 2016, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Cortac El. a fost condamnată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond reținut că, la 11.08.2015, în jurul orei 11³⁰, Cortac El., aflându-se la domiciliul vecinei sale Andriuță M., amplasat în s. Gălești, r-nul Strășeni, a inițiat un conflict cu concubinul său Plăcintă I., în rezultatul căreia Cortac El. a început să-l numească cu cuvinte necenzurate, după care a luat cuțitul de bucătărie și l-a lovit în regiunea burții, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 157 din 01.09.2015, vătămări corporale grave.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Zagaiciuc V. în numele inculpatei Cortac El., care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate prin prisma art. 79 și 90 Cod penal, fără a pune în executare pedeapsa stabilită prin sentință.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a menționat că, pedeapsa stabilită inculpatei este prea aspră.

Instanța de fond a apreciat incorect gradul de pericol social care-l reprezintă inculpata și circumstanțele care atenuază vinovăția ei.

Astfel, nu au fost luate în considerație prezența la cauză a circumstanțelor atenuante, cum ar fi recunoașterea vinovăției și căința sinceră, or, în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, inculpata a menționat că a făcut concluzii referitoare la evitarea admiterii ulterioarelor încălcări a legii.

Inculpata se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este pentru prima dată trasă la răspundere penală și are la întreținere doi copii minori.

Inițiator al conflictului a fost partea vătămată, care i-a aplicat inculpatei mai multe lovituri peste față, iar aceasta fără a-și da seama de acțiunile întreprinse, i-a aplicat o lovitură cu cuțitul.

Prin urmare, inculpata merită încrederea instanței în vederea aplicării unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prin prisma art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței. Termenul executării pedepsei de către Cortac El. urmând a fi calculat din momentul reținerii.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatei Cortac El. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Privitor la individualizarea și numirea pedepsei, instanța de apel a conchis, că instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia stipulate în art. 75 Cod penal, ținând totodată cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celei vinovate, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia.

Cu referire la argumentele apărării precum că, instanța de fond nu ar fi luat în considerație prezența la cauză a circumstanțelor atenuante, nu au putut fi reținute de către instanța de apel ca fondate și nu au prezentat temeuri de admitere a apelului declarat, or, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele atenuante prezente în cauză, considerând necesar izolarea inculpatei de societate, stabilindu-i o pedeapsă privativă de libertate, care este unica formă de pedeapsă prevăzută de norma legală, stabilindu-i termenul

minim prevăzut de sancțiunea normei incriminate, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La fel ca fiind nefondată, instanța de apel a considerat solicitarea apelantului privind numirea inculpatei unei pedepse prin prisma art. 79 Cod penal, adică, mai blânde decât cea prevăzută de lege, din considerentul că, în speță nu a fost stabilită nici o circumstanță excepțională care ar permite aplicarea altei sancțiuni.

În același context, instanța de apel a considerat că, prima instanță justificat a respins solicitarea apărătorului privind aplicarea în privința inculpatei a prevederilor art. 90 Cod penal, invocând că conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, se clasifică ca infracțiune deosebit de gravă, iar potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recurs ordinar avocatul Șchiopu A. în numele inculpatei, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită, casarea acestora în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatei să-i fie numită o pedeapsă non-privativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prin prisma art. 79 Cod penal.

În motivarea recursului ordinar, avocatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel de partea apărării și descrie la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- instanța de apel nu a luat în considerație prezența circumstanțelor atenuante și anume: *recunoașterea vinovăției de către inculpată, căința sinceră, contribuția activă la descoperirea infracțiunii, personalitatea acesteia, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este invalidă de grupa II, se caracterizează pozitiv, prezența la întreținere a doi copii minori, precum și comportamentul acesteia în timpul și după consumarea infracțiunii;*

- partea vătămată a susținut apelul declarat de partea apărării și a menționat că s-a împăcat cu inculpata, solicitând stabilirea unei pedepse mai blânde;

- inculpata merită încrederea instanței în vederea aplicării unei pedepse non-privative de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prin prisma art. 79 Cod penal, ținând cont de motivele care au provocat incidentul.

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece soluția instanței de fond, menținută de către instanța de apel, referitor la stabilirea

pedepsei, a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal, potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșire unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă temei de casare a hotărârilor contestate pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalând pct. 10) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Cortac El. și critică hotărârile judecătorești numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că, în speță nu au fost identificate careva interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatei, or, aceasta și-a recunoscut vinovăția s-a căit sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este invalidă de grupa II, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și are la întreținere doi copii minori, precum și comportamentul acesteia în timpul și după consumarea infracțiunii.

Motivele recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat în privința inculpatei alte pedepse alternative, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatei, atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acesteia și corect au conchis că inculpata a comis o infracțiune deosebit de gravă din intenție, iar conform prevederilor art. 90 alin. (4) Cod penal, *persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare.*

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.*

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, în baza căruia a fost condamnată Cortac El., prevedea pedeapsa închisorii de la 5 la 15 ani.

Însă, în cauză deferită judecării, se constată că, potrivit sentinței adoptate în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Cortac El. a fost condamnată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, adică i-a fost stabilit un termen minim prevăzut de sancțiunea normei incriminate, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. După care, legalitatea sentinței a fost verificată de instanța de apel, care a

menținut condamnarea inculpatei în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, statuând că corect prima instanța a apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a individualizat pedeapsa stabilită în privința acesteia. Or, criticele apelantului în partea ce ține de solicitarea casării sentinței în latura pedepsei, au fost respinse, ca nefondate.

La baza acestei concluzii, instanțele judecătorești au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, au ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor *deosebit de grave*, de faptul că inculpata Cortac El. și-a recunoscut vina și s-a căit sincer, precum și de persoana inculpatei.

Colegiul penal menționează că argumentele recurentului, precum că la stabilirea pedepsei instanța de apel, nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum că inculpata a recunoscut vina și s-a căit sincer, nu pot fi reținute, deoarece recunoașterea vinei este o circumstanță atenuantă, mai mult că această circumstanță este un drept al inculpatei, care deja a fost luată în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 4 luni, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (*pct. 35, HP CSJ nr. 13 din 16.12.2013 Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești*).

Cu referire la solicitarea părții apărării privind aplicarea în privința inculpatei a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, instanța de recurs menționează, că în speță, circumstanțele la care s-a făcut trimitere, nu pot fi considerate ca fiind excepționale în sensul aplicării prevederilor art. 79 Cod penal și prin urmare nu pot servi drept temei de individualizare a pedepsei în sensul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece după conținutul lor sunt similare celor consemnate în cererea de apel, respectiv asupra acestora instanța de apel s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat și în *pct. 5. din prezenta decizie*, soluție pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, reiterarea cărora nu mai este necesară (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, nr. 26564/1995, din 25.02.1995*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatei Cortac Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, în cauza penală în privința lui *Cortac Elena Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 ianuarie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti